

42

DECRETA S. CONGREGATIONIS
Concilij de Regularibus Apostatis, &
Eiectis.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilij
 Trid. Interpretum, Regularium eiektorum, &
 fugitiuorum statui consulere, illorumque scan-
 dala summouere, & succrescentem numerum
 frangere operam existimans, auditis Re-
 ligionum Superioribus, reque diligentissime
 perpenſa, communicato etiam consilio cum
 S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari San-

ctatus suae facultate, infra scripta decreta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus prauis eiusmodi fructus pos-
 sessimum, prodeunt, deinceps nè ferantur in uinea Domini, censuit,
 esse in nouandas, & Sanctissimi autoritate in nouat Constitutiones, &
 Decreta generalia san. me. Clementis VIII. ad Regularium reforma-
 tionem, ac Nouitiorum receptionem, profersionem, atque institutio-
 nem spectantia, distictèque præcipit Generalibus, atque alijs omni-
 bus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obseruent, atque vt obser-
 uentur, efficiant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus A qui-
 bus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Cõ-
 uentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos hætenus designa-
 tis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis Noui-
 tiorum ad habitum vllatenus recipi possint, nisi priùs à Congregatione Re-
 formationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expressè,
 & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obserua-
 tione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse ab-
 soluendos, prout, autoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluti,
 atque exemit.

Deindè, vt apostatandi opportunitas Regularibus præcipiatur, sta-
 tuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tran-
 sfire, nisi priùs Superiori legitime constiterit, eam Religionem paratam
 esse illum recipere, qui licentiam petit, tumq; regularis rectè se trans-
 ferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni
 studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siuè habitum regularem de-
 ferant, siuè non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, vbi moram tra-
 hunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, se-
 cundum regularia instituta puniendi, vsque ipsi quoque Superiores
 teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, vt
 apprehendantur; salua tamè in omnibus facultate Ordinarijs locorum
 attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6. Quòd si Apostatæ huiusmodi citrà
 montes infra quatuor, vltra montes verò infra octo menses à præsentis

Decreti

Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tum poenarum omnium ipsi propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen ut debeant a Superiore abolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior vero e contra benignè illos teneatur excipere, ab huiusmodi poenis absolvere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, ut in posterum e Religionibus nullus legitime professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur, sublati hæc in parte Statuti, & constitutionibus cuiusque Religionis, & Ordinis, etiam a Sede Apostolica approbati, & confirmati: verum etiam unius anni spatio in ieiunio, & poenitentia probetur in carceribus; proindeque vnaqueque Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pernicitate perseverauerit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem possit, sed ab ipso meto Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proxime celebrandam, si quæpiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eieciti fieri possit a Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idem meto Generalis eligere debeat infra quatuor menses a præsentis Decreti publicatione; seu uata tamen in reliquis forma superioribus præscripta. Sic verò eieciti, quando non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atque Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientiæ subiant, proindeque Generalis illic expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores serio admonet, ac per Iesu Christi viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas, antequàm grauisimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eò magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officij immemororum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster Iesus Christus in supremo Dei iudicio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcietes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut eieciti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi. Ac

50

Ac postremo censuit, esse innouandam, & suae Beatitudinis auctoritate innouat *Constitutionem* *fel. rec. Gregorij Noni* relata in *cap. su. extra de regul.* ac praeterea declarat, eam Constitutionem in ijs quoque vendicare sibi locum, seruandamque esse, qui iuste, diffinitiuèque, ac in ijs ordine seruato expulsi fuerint; dummodò tamè in expulsis huiusmodi sub sit spes euidentis emendationis ex literis saltè testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in superscriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Cògregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, vniuersis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Praesidentibus, Abbatibus, Prioribus, Praepositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus quoruncunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Còuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbiqùè locorum existentium iniungit, seriòq; mandat, vt illa diligenter obseruent, atque obseruari procurent in omnibus Còenobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac domibus quoruncunque Monachorum, ac Regularium vbiqùè locorum existentibus, efficiantq; vt tam Decreta supra dicta *fel. rec. Clementis VIII.* quam presentes Ordinationes in singulis aiusmodi locis bis saltè in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum aduersus ea, quae superius praescripta sunt, vel eorum aliquid, quo quo modo facere, vel moliri praesumpserit, ipso facto poenam incurrat priuationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, vocisque actiuae & passiuae, ac perpetuae inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, poenaeque huiusmodi sit Sanctitati suae, ac Sedi Apostolicae reseruata, ijsdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate peius interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus, à quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quoruncunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Còuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quoruncunque, nec non illorum etiam iuramento, còfirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegijs, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alijs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etià Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alijs quomolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gene-

generales idem importantes, mentio, sed quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus, omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quò ad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis aliàs in suo robore permanens, specialiter, & expressè, Sanctitatis suæ autoritate, derogat, cæterisque contrarij, quibuscunque, Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Card. de Torres:

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.